

Egy nap

[2011. március]

Égi játék, földi türelem,
Semmi kötelén táncol az elme,
Ne hidd azt, mi itt könyörtelen,
Más tájakon jobban is elkelne.

Olajos zöld rongyok inognak
A langy vízen, néha vörös, sárga
Cikázik, mint elvesztett adat,
Mit kidob az emlékezet tára.

A város remeg, költők lábnyomát
Fércelik fecskék, centizik békák,
Ha sors ez, hát így kiméretett,

Hogy a véletlenek se nőjenek
Álomnak, csak puszta jelnek:
E léthez, hol teljes a keret.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Páll Lajos

Látó Szépirodalmi Folyóirat